
HET AMSTERDAMS LYCEUM
OLO-BULLETIN

nummer 5, januari 1990

OLO - bestuur

Eric Ros
Paula van Cleef-Joachimsthal
Tine van Gelderen
Maarten Lemberger
Reina Spier-van der Woude
Alfred de Swarte

OLO - secretariaat

Paula van Cleef-Joachimsthal
Heinzestraat 25 hs
1071 SL Amsterdam
tel. 020 - 71 91 59
fax 020 -664 85 29

Redactie OLO - bulletin

Donald Koppel
Oostelijk Halfrond 42
1183 GB Amstelveen

Voor de totstandkoming van dit OLO-bulletin is de redactie mede dank verschuldigd aan Mieke de Jong -layout- en de heer J.N.P.M. Pieterse -druk-.

VAN HET BESTUUR

Het doet mij genoegen u hierbij het eerste OLO-bulletin van het nieuwe decennium te mogen presenteren. Het ledental van de OLO groeit nog steeds en het bestuur ziet dan ook vol vertrouwen de jaren negentig tegemoet.

Op zaterdag 17 februari a.s. organiseert de OLO voor de derde keer een borrel voor oud-leerlingen. Eén van hen, de zanger Lieuwe Visser, heeft zich bereid verklaard voor ons op te treden. Elders in dit bulletin vindt u nadere details over deze middag, waarop wij velen van u hopen te ontmoeten.

Een belangrijke gebeurtenis voor allen die bij het Amsterdams Lyceum zijn betrokken, vindt plaats in 1992: het 75-jarig bestaan van onze school. De eerste stappen voor de viering van dit lustrum zijn al gezet. In overleg met het schoolbestuur is de datum al vastgesteld en hebben wij de locatie gereserveerd. Het 15e lustrum van ons Amsterdams Lyceum zal gevierd worden op

ZATERDAG 15 FEBRUARI 1992

en wel in het

AMSTERDAMSE CONCERTGEBOUW

U ziet: het bestuur heeft niet stilgezeten, maar het spreekt vanzelf dat voor de invulling van het programma hulp nodig is. Daarom vraag ik u nu alvast om met ons mee te denken en - als U suggesties heeft - ons dat te laten weten door contact op te nemen met het secretariaat.

Tenslotte wensen bestuur en redactie u allen een gezond en succesvol 1990 toe !!!

namens het bestuur
Eric Ros (1982), voorzitter.

VAN DE REDACTIE

In dit vijfde nummer van het OLO-bulletin treft u, naast de steeds weerkerende zaken, het volgende aan.

Tonny Posch-Michels beschrijft, als vervolg op haar verhaal in het vorige nummer, de eerste jaren na de bevrijding op onze school. Of te wel, de tijd dat Gunning nog "Kennis van Indië" gaf aan de eerste klassers. Bekende namen als Bomhoff - "naar later bleek boeiend, zeer erudiet en aardig" -, van Bruggen - "gesoigneerd en met een fraaie bolide" -, Gutteling - "met het tongetje" - en Roos - "afdeling halt één twee" - passeren.

Het Amsterdams, aldus Tonny, was een school waar je met name de eigen persoonlijkheid leerde ontplooien. Een school die je verrijkte. Velen zullen het met haar eens zijn.

Ik schreef zelf een stukje over ons schoolfluitje. De aanleiding vormde een recente geschiedschrijving van Amstelveen tijdens de jaren van de bezetting. Omdat veel lyceïsten uit Amstelveen kwamen viel de naam van onze school nogal eens in dit boek.

In deze editie van het OLO-bulletin staan veel foto's afgedrukt. De hoofdreden hiervoor is het ontbreken van tekstbijdragen van u. Wilt u meer lezen en minder bladeren stuur ons dan de neerslag van uw herinneringen aan onze school.

Donald Koppel (1962)

HET LYCEUMFLUITJE

In de zomer van 1953 verhuisden wij naar de Michel-angelostraat. Ik zat nog op de lagere school. Het was in die tijd, dat ik voor het eerst kennis maakte met de eerste acht gefloten tonen van het lied "Hallo op het feestelijk samenzijn". Boven ons woonde namelijk Koos Philips, een lyceïst. Hij werd regelmatig door vriendjes opgehaald. Zij floten. Aanbellen was dan in de meeste gevallen niet meer nodig. Een school met een eigen fluit, dat moest wel iets bijzonders zijn, zo dacht ik. Een jaar later werd ik ook lyceïst en kon ik naar recht en rede het fluitje bezigen. Het vorenstaande zou geen reden voor het schrijven van een stukje zijn, als ik er deze zomer niet achter was gekomen dat ons Lyceumfluitje zelfs in een boek over WO-2 een rol speelt.

In haar boek "Jaren van verduistering, de bezettings-tijd in Amstelveen", schrijft Tiny Visser met regelmaat over de lotgevallen van (oud)-lyceïsten en docenten. Eén van die docenten was de heer Benders. Johan Benders zat in het verzet en werd gepakt. Hij werd vastgehouden in het Huis van Bewaring aan de Amstelveenseweg. Ook na een zwaar verhoor, gepaard gaande met marteling, zweeg hij. Uit angst toch door te slaan verkoos hij op 6 april 1943 met een Jan van Schaffelaar-sprong vanaf de derde verdieping de dood. Na het bekend worden van zijn dood trokken nog die zelfde dag de leerlingen van Het Amsterdams Lyceum langs de gevangenis, en aldus Tiny Visser: "zij floten het schooldeuntje - een hartverscheurend requiem voor een geliefde leraar".

Tineke Guilonard, leerling van ons Lyceum en later studente in Amsterdam, kwam o.a. via Benders in het verzet terecht. Ze vervalste alles wat los en vast zat en werd als zovelen tenslotte ook gepakt. Overlevende van het beruchte bunkerincident in Vught, Ravensbrück en andere kampen kwam Tineke op 1 juni 1945 midden in de nacht op een kinderfietsje met houten banden Amstelveen binnen.

Dat fietsje had ze bij vrienden geleend. Tineke die er van op de hoogte was dat haar moeder wist dat ze nog leefde, zegt over haar terugkomst het volgende:
"Staande voor het ouderlijk huis, na een afwezigheid van twee jaar, arrestatie, kampen, hel en verdoemenis, klonk weer mijn Lyceumfluitje. Toen zag ik boven een raam opengaan en hoorde ik de stem van mijn moeder:
Zo - ben je daar?"

Donald Koppel (1962)

bronvermelding:

"Jaren van verduistering, de bezettingstijd in Amstelveen"

auteur : Tiny Visser

uitgever : Walburg pers (ISBN 906011.635.6)

"Zo ben je daar"

auteur : Tineke Wibaut-Guilonard

uitgever : Ploegsma (ISBN 90216.0625.9)

1945 - 1949

Na de bevrijding in 1945 een ander schoolgebouw, een andere rector - de heer Gunning was gelukkig teruggekomen -, een andere klas, het was allemaal even wennen.

Na de anti-plofbanden eindelijk weer op een fiets met lucht-banden naar school langs de Amstelveenseweg, die toen nog zeer landelijk en open was met grotendeels boerderijen aan de oostkant, met hordes scholieren, want er was nog steeds geen middelbare school in Amstelveen.

Een school, waar niet de leerlingen, maar de leraren en leraressen een eigen klas hadden, hetgeen bij iedere bel een gehol en gevlieg door het hele gebouw betekende; de bel, die bediend werd door "de Lange", onze conciërge La Grand, een echte "ik en de rector"-man, maar erg sympathiek en een toeverlaat voor velen. 's Morgens en na de pauze beukte hij buiten onder de poort op zijn gong om ons binnen te "lokken".

Onze rector - we hadden Nederlands-Indië nog - hervatte de eerste na-oorlogse jaren zijn lessen "Kennnis van Indië" aan de eersteklasser, de enige lessen die hij nog gaf. Wij hadden die gemist. Ook komt mij dan ineens mevrouw Schäffer in gedachten, de vriendelijke, moederlijke secretaresse van Gunning. Er waren leraren en leraressen van zeer diverse pluimage, zoals de classici van Dijk (mijn geliefde klasseleraar) en van Delft, die ons zijn liefde voor Plato probeerde over te brengen en die met zijn aparte stemgeluid de leerlingen op aparte wijze tot de orde riep, o.a. Inez Schpektor, die hij "Jamaica" noemde, omdat ze daar in de oorlog gewoond had.

De Engelse lerares juffrouw Gutteling "met het tongetje", die bijna dagelijks in de pauze een beschuitbol bestelde of liet halen bij het bakkerskarretje voor de school en de Franse leraar Dresden, die altijd beweerde dat hij Frans was gaan studeren omdat dat zijn slechtste vak was. Van Bruggen gaf Duits, was zeer streng, een knappe, rijzige, uiterst gesoigneerde man, die regelmatig met een fraaie nieuwe "bolide" op school kwam.

De gymnastiekleraressen Geldermalsen en Roos. Weten jullie het nog? Een rondje door de zaal lopen en dan klonk het "afdeling halt één twee!" en juffrouw Roos, die ons ook volksdansen leerde, als hobby in het koor van de Bachvereniging zong en van wie me nog bijstaat dat ze - uitsluitend klassiek-muzikaal gericht - schande sprak van de Fantasia-film van Walt Disney, waar de klassieke muziek zo "verkracht" werd in een tekenfilm!

Dr. Bomhoff, Nederlands: in de lagere klassen was het nogal eens rumoerig bij hem , omdat de "middeleeuwen" ons niet erg boeiden, maar wij werden ouder en het Nederlands recenter en toen bleek hij een boeiende, zeer erudiete en aardige man te zijn; tot slot de heer Zwart, classicus, als oud-leerling op zijn 27e weer terug als leraar op onze school. Ook hij had in het begin wat moeite met de orde, maar stal onze harten door onze hele klas eens mee te nemen naar het Allard-Piersonmuseum en daarna poffertjes te gaan eten in de poffertjeskraam aan de Weteringschans.

En dan waren er de klasseraad, de schoolraad, de Klasseavonden en de werkweken. "Wolkenland" was nog niet opgebouwd en wij gingen daarom naar het Maarten Maartenshuis in Doorn, ook zeer mooi gelegen. 's Morgens kregen we nog echt les en een taak, daarna waren we vrij. Het hoogtepunt was natuurlijk de slotavond. Ik herinner me nog een opvoering met een stel klasgenoten van "De brief" van Rabindranath Tagore onder regie van klasgenote Ariane Amsberg, die op school toen befaamd was vanwege haar voordrachten van de sprookjes van Godfried Bomans. Klasgenoot Remco Campert vertelde daar over het leven en werk van zijn vader Jan.

En er was de roeiclub "de Drietand". In de Paas- en herfst-vakanties roeiden we onder leiding van Sjeff Blaisse in een acht de hele dag een eind weg en picknickten in een weiland of we fietsten naar Abcoude, waar Lien van Gortel woonde en waar we bij haar moeder "op de thee" gingen.

Luuk Ornstein en Gert Nooter waren de NJN-ers in de klas inclusief botaniseertrommel natuurlijk. Hanny de Witte en ik zijn nog eens met Gert naar de Bovenkerkse Poel gegaan om daar veldorchideeën te zoeken. Zouden die er nog zijn?

Laat ik tot slot de Interlyceale niet vergeten met sportieve en culturele weekenduitwisselingen tussen de vijf lycea in Haarlem (Kennemer), Den Haag (Nederlands), Baarn (Baarns), Eindhoven (Lorentz) en wij.

Er komen steeds meer herinneringen aan kleine en grote gebeurtenissen bovendrijven, maar het wordt tijd om dit verhaal over een intensief beleefde en leuke schooltijd te beëindigen, die haar afsluiting vond met mijn eindexamen in 1949.

Het bijzondere van onze school heb ik altijd gevonden, dat we bij Gunning de gelegenheid kregen om naast het werken voor het diploma met zoveel andere facetten, vooral ook op cultureel gebied, kennis te maken. Het werkte verrijkend en de persoonlijkheid op een bijzondere manier ontplooiend. Ik hoop dat ook het huidige Amsterdams Lyceum daar oog voor blijft houden. Het ga jullie goed !

Tonny Posch-Michels (1949)

maart 1948 V A Maarten Maartenshuis

maart 1948 Va

* * *

UITNODIGING

* * *

OUD - LEERLINGENBORREL

* * *

17 februari 1990

* * *

15.30 uur in de Aula

* * *

Oud- lyceïst Lieuwe Visser (1959)
zal voor ons zingen

* * *

bijdrage hfl. 7,50 per persoon
(incl. twee drankjes), ter plaatse
te voldoen

* * *

In verband met de voorbereidingen zou het OLO-bestuur
graag van U vernemen of U van plan bent te komen. U
kunt hiervoor bijgesloten formulier gebruiken en
opsturen naar het OLO-secretariaat.

1948 concierge La Grand

CONTRIBUTIE 1990

Wilt u het OLO-lidmaatschap met de bijgaande acceptgiro betalen?

Mocht u van deze kaart geen gebruik kunnen maken, dan kunt u de contributie ook rechtstreeks overmaken op onze bankrekening, nummer 46.78.07.493.

